

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישרות, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספורי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם ארנ"י אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "שופטים" – פרק יז

א ויהי־איש מהר־אפרים ושמו מיכיהו: ב ויאמר לאמו אלה ומאתה הכסף אשר לקח־לך ואתי ואת אלית וגם אמרת באזני הנה־הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליהוה: ג וישב את־אלף־ומאתה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את־הכסף ליהוה מידי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך: ד וישב את־הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו: ה והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את־יד אחד מבניו ויהי־לו לכהן: ו בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה: ז ויהי־נער מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא גר־שם: ח וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא

הַר־אֶפְרַיִם עַד־בֵּית מִיכָה לַעֲשׂוֹת דְרָכָו: ט וַיֹּאמֶר־לוֹ מִיכָה
מֵאֵין תָּבוֹא וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא אֲנִי מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה וְאֲנִי
הֵלֵךְ לְגוֹר בְּאֲשֶׁר אֶמְצָא: י וַיֹּאמֶר לוֹ מִיכָה שְׁבֵה עִמָּדִי
וְהָיָה־לִּי לְאָב וּלְכֹהֵן וְאֲנִי אֶתֶן־לְךָ עֲשֶׂרֶת כֶּסֶף לַיָּמִים וְעַרְךָ
בְּגָדִים וּמַחֲתֶתְךָ וַיֵּלֶךְ הַלְוִי: יא וַיֹּאֶל הַלְוִי לְשֹׁבֵת אֶת־הָאִישׁ
וַיְהִי הַנְּעָר לוֹ כְּאֶחָד מִבְּנָיו: יב וַיִּמְלֵא מִיכָה אֶת־יַד הַלְוִי
וַיְהִי־לוֹ הַנְּעָר לְכֹהֵן וַיְהִי בְּבֵית מִיכָה: יג וַיֹּאמֶר מִיכָה עַתָּה
יָדַעְתִּי כִּי־יֵיטִיב יְהוָה לִּי כִּי הָיָה־לִּי הַלְוִי לְכֹהֵן:

ספר "שופטים" – פרק יח

א בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל וּבַיָּמִים הָהֵם שָׁבַט הַדְּנִי
מִבְּקָשׁ־לוֹ נַחֲלָה לְשֹׁבֵת כִּי לֹא־נִפְלָה לוֹ עַד־הַיּוֹם הַהוּא
בְּתוֹךְ־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּנַחֲלָה: ב וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי־דָן ו מִמִּשְׁפַּחְתָּם
חֲמִשָּׁה אַנְשִׁים מִקְצוֹתָם אַנְשִׁים בְּנֵי־חֵיל מִצְרָעָה וּמֵאֲשֶׁת־אֵל
לְרַגֵּל אֶת־הָאָרֶץ וּלְחַקְרָהּ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם לָכוּ חֲקְרוּ אֶת־הָאָרֶץ
וַיָּבֹאוּ הַר־אֶפְרַיִם עַד־בֵּית מִיכָה וַיְלִינוּ שָׁם: ג הִמָּה עִם־בֵּית
מִיכָה וְהִמָּה הִפִּירוּ אֶת־קוֹל הַנְּעָר הַלְוִי וַיִּסּוּרוּ שָׁם וַיֹּאמְרוּ לוֹ
מִי־הֵבִיאָךְ הֵלֵם וּמָה־אָתָּה עֹשֶׂה בָּזֶה וּמָה־לְךָ פֶה: ד וַיֹּאמֶר

אֲלֵהֶם כָּזֶה וְכֹזֶה עָשָׂה לִי מִיְכָה וַיִּשְׁכַּרְנִי וְאֶהֱי־לוֹ לְכֹהֵן:
ה וַיֹּאמְרוּ לוֹ שְׂאֵל־נָא בֵאלֹהִים וְנִדְעָה הַתְּצַלִּיחַ דְרַכְּנוּ אֲשֶׁר
אֲנַחְנוּ הַלְכִים עָלֶיךָ: ו וַיֹּאמֶר לָהֶם הַכֹּהֵן לָכוּ לְשָׁלוֹם נִכַח
יְהוָה דְרַכְּכֶם אֲשֶׁר תִּלְכוּ־בָהּ: ז וַיֵּלְכוּ חֲמִשָּׁת הָאֲנָשִׁים וַיָּבֹאוּ
לְיִשָּׁה וַיֵּרְאוּ אֶת־הָעַם אֲשֶׁר־בְּקִרְבָּהּ יוֹשְׁבֵת־לְבִטָּח כְּמִשְׁפַּט
צַדִּיקִים שִׁקֵּט ׀ וּבִטָּח וְאִין־מִכְּלִים דָּבַר בְּאֶרֶץ יוֹרֵשׁ עֶצֶר
וְרַחֲקִים הָמָּה מִצַּדִּיקִים וְדָבַר אִין־לָהֶם עִם־אָדָם: ח וַיָּבֹאוּ
אֶל־אֲחֵיהֶם צָרְעָה וְאֶשְׁתָּאֵל וַיֹּאמְרוּ לָהֶם אֲחֵיהֶם מָה אַתֶּם:
ט וַיֹּאמְרוּ קוֹמָה וְנַעֲלָה עָלֶיךָ כִּי רָאִינוּ אֶת־הָאֶרֶץ וְהִנֵּה
טוֹבָה מְאֹד וְאַתֶּם מַחְשִׁים אֶל־תַּעֲצָלוּ לְלַכֵּת לָבֵא לְרִשְׁתָּ
אֶת־הָאֶרֶץ: י כְּבֹאֲכֶם תָּבֹאוּ ׀ אֶל־עַם בִּטָּח וְהָאֶרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם
כִּי־נִתְּנָה אֱלֹהִים בְּיַדְכֶם מְקוֹם אֲשֶׁר אִין־שֵׁם מַחְסוֹר כָּל־דָּבָר
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ: יא וַיִּסְעוּ מִשָּׁם מִמִּשְׁפַּחַת הַדְּנִי מִצָּרְעָה
וּמֵאֶשְׁתָּאֵל שֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ חָגוֹר כְּלִי מִלְחָמָה: יב וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ
בְּקִרְיַת יַעֲרִים בִּיהוּדָה עַל־כֵּן קָרְאוּ לַמְּקוֹם הַהוּא מַחֲנֵה־דָן
עַד הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה אַחֲרֵי קִרְיַת יַעֲרִים: יג וַיַּעֲבְרוּ מִשָּׁם
הַר־אֶפְרַיִם וַיָּבֹאוּ עַד־בֵּית מִיכָה: יד וַיַּעֲנוּ חֲמִשָּׁת הָאֲנָשִׁים
הַהֲלֹכִים לְרַגְלֵי אֶת־הָאֶרֶץ לִישׁ וַיֹּאמְרוּ אֶל־אֲחֵיהֶם הִידְעָתֶם כִּי

יֵשׁ בַּבָּתִּים הָאֵלֶּה אֵפוֹד וְתַרְפִּים וּפָסֶל וּמִסְכָּה וְעֵתָה דְּעוּ
 מִה־תַּעֲשׂוּ: טו וַיִּסּוּרוּ שָׁמָּה וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּית־הַנֶּעַר הַלְוִי בֵּית
 מִיכָה וַיִּשְׁאַל־לוֹ לְשָׁלוֹם: טז וְשֵׁש־מֵאוֹת אִישׁ חֲגוּרִים כָּלִי
 מִלְחָמָתָם נִצָּבִים פֶּתַח הַשַּׁעַר אֲשֶׁר מִבְּנֵי־דָן: יז וַיַּעֲלוּ חֲמִשָּׁת
 הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים לְרַגְלֵךָ אֶת־הָאָרֶץ בָּאוּ שָׁמָּה לְקַחוּ אֶת־הַפָּסֶל
 וְאֶת־הָאֵפוֹד וְאֶת־הַתַּרְפִּים וְאֶת־הַמִּסְכָּה וְהַכֹּהֵן נִצָּב פֶּתַח
 הַשַּׁעַר וְשֵׁש־מֵאוֹת הָאִישׁ הַחֲגוּר כָּלִי הַמְלַחֲמָה: יח וְאֵלֶּה בָּאוּ
 בֵּית מִיכָה וַיִּקְחוּ אֶת־פָּסֶל הָאֵפוֹד וְאֶת־הַתַּרְפִּים וְאֶת־הַמִּסְכָּה
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַכֹּהֵן מָה אַתֶּם עֹשִׂים: יט וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַחֲרָשׁ
 שִׁים־יָדְךָ עַל־פִּיךָ וְלֶךְ עִמָּנוּ וְהָיִה־לָּנוּ לְאָב וּלְכֹהֵן הַטּוֹב ׀
 הַיּוֹתֶךָ כֹּהֵן לְבֵית אִישׁ אֶחָד אוֹ הַיּוֹתֶךָ כֹּהֵן לְשֹׁבֵט וּלְמִשְׁפָּחָה
 בְּיִשְׂרָאֵל: כ וַיִּיטֹב לֵב הַכֹּהֵן וַיִּקַּח אֶת־הָאֵפוֹד וְאֶת־הַתַּרְפִּים
 וְאֶת־הַפָּסֶל וַיָּבֹא בְּקֶרֶב הָעָם: כא וַיִּפְּנוּ וַיֵּלְכוּ וַיִּשְׁימוּ אֶת־הַטֶּף
 וְאֶת־הַמִּקְנֶה וְאֶת־הַכְּבוֹדָה לְפָנֵיהֶם: כב הִמָּה הֲרַחֲיקוּ מִבֵּית
 מִיכָה וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בַּבָּתִּים אֲשֶׁר עִם־בֵּית מִיכָה נִזְעְקוּ
 וַיִּדְבִּיקוּ אֶת־בְּנֵי־דָן: כג וַיִּקְרָאוּ אֶל־בְּנֵי־דָן וַיִּסְבוּ פְּנֵיהֶם
 וַיֹּאמְרוּ לְמִיכָה מַה־לָּךְ כִּי נִזְעַקְתָּ: כד וַיֹּאמֶר אֶת־אֱלֹהֵי
 אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לְקַחְתֶּם וְאֶת־הַכֹּהֵן וּתְלַכוּ וּמַה־לִּי עוֹד וּמַה־זֶּה

תֹּאמְרוּ אֵלַי מֶה-לָּךְ: כה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי-דָן אֶל-תְּשִׁמַּע קוֹלְךָ
 עִמָּנוּ פֶּן-יִפְגְּעוּ בָּכֶם אַנְשִׁים מְרִי נָפֶשׁ וְאַסְפֹּתָה נַפְשֶׁךָ וְנִפְשׁ
 בֵּיתֶךָ: כו וַיֵּלְכוּ בְנֵי-דָן לְדַרְכָּם וַיֵּרָא מִיכָה כִּי-חֲזָקִים הֵמָּה
 מִמָּנוּ וַיִּפֶן וַיֵּשֶׁב אֶל-בֵּיתוֹ: כז וְהֵמָּה לָקְחוּ אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה
 מִיכָה וְאֶת-הַכֹּהֵן אֲשֶׁר הָיָה-לוֹ וַיָּבֹאוּ עַל-לֵישׁ עַל-עַם שִׁקְט
 וּבִטָּח וַיִּכּוּ אוֹתָם לְפִי-חָרָב וְאֶת-הָעִיר שָׂרְפוּ בָאֵשׁ: כח וַאִין
 מִצִּיל כִּי רְחוּקָה-הִיא מִצִּידוֹן וְדָבַר אֵין-לָהֶם עִם-אָדָם וְהִיא
 בְּעֵמֶק אֲשֶׁר לְבֵית-רְחוֹב וַיִּבְנוּ אֶת-הָעִיר וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ: כט וַיִּקְרָאוּ
 שֵׁם-הָעִיר דָּן בְּשֵׁם דָּן אֲבִיהֶם אֲשֶׁר יוֹלֵד לְיִשְׂרָאֵל וְאוֹלָם לֵישׁ
 שֵׁם-הָעִיר לְרֵאשֶׁנָּה: ל וַיִּקְיֵמוּ לָהֶם בְּנֵי-דָן אֶת-הַפֶּסֶל וַיהוֹנָתָן
 בֶּן-גֵּרְשֵׁם בֶּן-מְנַשֶּׁה הוּא וּבְנָיו הָיוּ כֹהֲנִים לְשִׁבְט הַדְּנִי עַד-יּוֹם
 גְּלוֹת הָאָרֶץ: לא וַיִּשְׁיֵמוּ לָהֶם אֶת-פֶּסֶל מִיכָה אֲשֶׁר עָשָׂה
 כָּל-יְמֵי הָיִוֹת בֵּית-הָאֱלֹהִים בְּשִׁלָּה:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וחי, נוטריי ויתבוננו ח'סדי 'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
 וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)